

شماره ۵۵۵/۹۴ - ۲۳۵/۹۴ - ۱۴۳/۹۴

۱۳۹۶/۶/۱۳

بسمه تعالی

جناب آقای جاسبی

مدیرعامل محترم روزنامه رسمی جمهوری اسلامی ایران

با سلام

یک نسخه از رأی هیأت عمومی دیوان عدالت اداری به شماره دادنامه ۴۹۱ الی ۴۹۳ مورخ ۱۳۹۶/۵/۲۴ با موضوع:

«ابطال تعرفه کدهای ۲۵۰۳، ۲۵۰۲، ۲۵۰۱ ابلاغی به شماره ۳۱۳۹/ش - ۱۳۹۰/۱۱/۱۲ و تعرفه کدهای ۲۵۰۳ و ۲۵۰۱ ابلاغی به شماره ۳۴۰۰/ش - ۱۳۹۰/۱۱/۱۲ شورای اسلامی شهر شاهین شهر در خصوص عوارض محلی و تعرفه عوارض محل فعالیت فعالان اقتصادی.» جهت درج در روزنامه رسمی به پیوست ارسال می گردد.

مدیرکل هیأت عمومی و هیأت‌های تخصصی دیوان عدالت اداری - مهدی دربین

تاریخ دادنامه: ۱۳۹۶/۵/۲۴ شماره دادنامه: ۴۹۱ الی ۴۹۳

کلاس پرونده: ۵۵۵/۹۴، ۲۳۵/۹۴، ۱۴۳/۹۴

مرجع رسیدگی: هیأت عمومی دیوان عدالت اداری

شاکتی: ۱- شرکت نفت سپاهان با وکالت آقای عباس عریضی ۲- شرکت خطوط

لوله و مخابرات نفت ایران ۳- شرکت ملی پخش فرآورده های نفتی ایران

موضوع شکایت و خواسته: ابطال تعرفه کدهای ۲۵۰۳، ۲۵۰۲، ۲۵۰۱ ابلاغی

به شماره ۳۱۳۹/ش - ۱۳۹۰/۱۱/۱۲ و تعرفه کدهای ۲۵۰۳ و ۲۵۰۱ ابلاغی به شماره ۳۴۰۰/ش - ۱۳۹۰/۱۱/۱۲ شورای اسلامی شهر شاهین شهر در خصوص عوارض محلی و تعرفه عوارض محل فعالیت فعالان اقتصادی

گردش کار: الف - شرکت نفت سپاهان با وکالت آقای عباس عریضی به موجب

دادخواستی ابطال تعرفه‌های شماره ۲۵۰۳ و ۲۵۰۱ مصوب سال ۱۳۹۲ ابلاغی به شماره ۳۴۰۰/ش - ۱۳۹۰/۱۱/۱۲ شورای اسلامی شهر شاهین شهر و ۲۵۰۳ و ۲۵۰۱ مصوب سال ۱۳۹۰ ابلاغی به شماره ۳۱۳۹/ش - ۱۳۹۰/۱۱/۱۲ شورای اسلامی شهر شاهین شهر را خواستار شده و در جهت تبیین خواسته اعلام کرده است که:

«احتراماً، به استحضار می‌رساند شورای شهر شاهین شهر از سال ۱۳۹۰ به موجب تعرفه شماره ۲۵۰۱ که در سال ۱۳۹۲ تحت تعرفه ۲۵۰۱ عیناً تکرار گردیده است اقدام به برقراری عوارضی تحت عنوان عوارض محل فعالیت فعالان اقتصادی (غیر مشمول قانون نظام صنفی) تولیدی یا صنعتی واقع در محدوده و حریم مصوب شهر نموده است. شهرداری شاهین شهر بر اساس همین مصوبه مبلغ ۶۳۵/۱۳۸/۹۴۰ ریال از موکل (شرکت نفت سپاهان) بابت سالهای ۱۳۹۱ تا ۱۳۹۳ مطالبه نموده و پس از طرح موضوع در کمیسیون ماده ۷۷ قانون شهرداریها، دریافت عوارض موصوف به موجب رأی شماره ۹۳/۱۰۵۸ - ۱۳۹۳/۹/۵ بابت همین مبلغ تأیید و ابلاغ گردیده است. حال آن که به دلایلی که در ادامه معروض می‌گردد، مشروعیت قانونی عوارض یاد شده مورد سوال و اعتراض می‌باشد.

نخست آن که عوارض برقرار شده تحت مصوبات فوق‌الذکر دارای ماهیتی دوگانه می‌باشد. چرا که این عوارض از یک سو با توجه به احتساب مترژ عرصه و اعیان و نیز قیمت منطقه‌بندی و املاک در فرمول تعریف شده در متن مصوبه، ناظر به ساختمانها و املاک و از سوی دیگر با ملاحظه تاثیر نوع فعالیت تولیدی یا خدماتی مستخرجه از جداول تعریف شده در تعرفه ۲۵۰۳ (سابق) ناظر به درآمد مودی با توجه به نحوه فعالیت وی بوده و در حقیقت میزان درآمد مودی در محاسبه عوارض موثر می‌باشد. با توجه به آن که اشخاص از بابت استقرار ساختمان و املاک تحت تملک خود در محدوده شهری عوارض مختلفی همچون عوارض نوسازی یا سطح شهر پرداخت می‌نمایند، وضع عوارض دیگری با همان ماهیت و شرایط نوعی وصول مضاعف عوارض تلقی می‌شود افزون بر آن با توجه به آن که در مواد ۵۰ و ۵۲ قانون مالیات بر ارزش افزوده وضع هر گونه عوارض و مالیات در خصوص مواردی که تکلیف آن در قانون مذکور مشخص می‌باشد، ممنوع اعلام شده است، اخذ عوارض از درآمد واحدهای تولیدی یا صنعتی یا خدماتی بر اساس نوع فعالیت ایشان فاقد وجهت قانونی می‌باشد.

ثانیاً: نحوه محاسبه این عوارض و همچنین عنوان آن که دلالت بر تعلق عوارض به واحدهای غیر مشمول قانون نظام صنفی دارد، این گونه تداعی می‌کند که شورای شهر شهرستان شاهین شهر عوارضی دقیقاً معادل با عوارض کسب و پیشه که از واحدهای صنفی مشمول قانون نظام صنفی اخذ می‌گردد، برای واحدهای غیر مشمول قانون مذکور برقرار کرده است. حال آن که اولاً: قانونگذار در زمان تصویب ماده ۱۴ قانون نظام صنفی نظر به اخذ عوارض موصوف از افراد صنفی داشته و سکوت قانون در خصوص افراد غیرصنفی

دلالت بر عدم قصد قانونگذار بر تعلق عوارض به این افراد دارد. ثانیاً: از آنجا که مجلس شورای اسلامی در اصلاحات مورخ ۱۳۹۲/۶/۱۲ عوارض کسب و پیشه را از ماده ۱۴ قانون نظام صنفی حذف کرده است، در حال حاضر حتی مشروعیت قانونی دریافت عوارض تحت عنوان مذکور از واحدهای صنفی نیز مورد ایراد می‌باشد و لذا دریافت چنین عوارضی از اشخاص غیر مشمول قانون نظام صنفی به طریق اولی بر خلاف نظر مقنن به نظر می‌رسد.

ثالثاً: محل مصرف درآمد حاصل از عوارض مذکور و اینکه کدام نیاز یا ارائه کدام خدمت از سوی شهرداری یا تحصیل کدام منافع شهری یا تحمیل کدام هزینه‌ها از ناحیه مودی، الزام به برقراری چنین عوارضی را ایجاد نموده است، مشخص نمی‌باشد که این امر علاوه بر آن که فقدان توجیه مناسب برای برقراری چنین عوارضی را افاده می‌نماید، مغایر با سیاستهای کلی نظام به ویژه بند ج ماده ۱۷۴ قانون برنامه پنجم توسعه جمهوری اسلامی ایران می‌باشد که شوراها را مکلف به «تبدیل عوارض موضوع درآمد شهرداریها از عوارض بر املاک به عوارض ناشی از مصرف و خدمات» کرده است.

لذا با عنایت به عرایض مذکور، الغاء و ابطال مصوبات مورد اعتراض از محضر هیأت عمومی دیوان عدالت اداری مورد استدعا می‌باشد. همچنین نظر به اینکه در صورت ابطال احتمالی مصوبات مورد اعتراض و متعاقباً نقض رأی کمیسیون ماده ۷۷، جبران خسارت ناشی از اجرای آن و همچنین استرداد وجوه پرداختی به ویژه با لحاظ موانع و معاذیر قانونی جهت توقیف اموال شهرداریها متعسر می‌باشد، بدو صدور دستور موقت جهت جلوگیری از اجرای مفاد رأی شماره ۹۳/۱۰۵۸ - ۱۳۹۳/۹/۵ کمیسیون ماده ۷۷ شهرداری شاهین شهر مورد تقاضا می‌باشد.»

در پاسخ به شکایت مذکور، رئیس شورای اسلامی شهر شاهین شهر به موجب لایحه شماره ۱۳۷۲/ش - ۱۳۹۴/۴/۶ توضیح داده است که:

«احتراماً، در پاسخ به دادخواست پرونده ۹۳۰۹۹۸۰۹۰۰۰۰۰۷۶۰ - ۱۳۹۴/۲/۲۰ به کلاس فوق موضوع شکایت شرکت نفت سپاهان مبنی بر ابطال تعرفه‌های ۲۵۰۱ و ۲۵۰۳ و ۲۵۰۳ مصوب این شورا و به جهت رد آن موارد به شرح ذیل به استحضار می‌رساند:

۱- همان گونه که مستحضرد تصویب هر تعرفه‌ای بایستی مستند به قوانین و مقررات باشد و در غیر این صورت هرگونه اقدام در رابطه با تصویب تعرفه‌ای که فاقد مستندات قانونی باشد عملی غیر قانونی و غیر شرعی خواهد بود و شورای اسلامی شاهین شهر بنا بر اطالت شرعی و قانونی خود ضمن بررسی کامل تعرفه‌های پیشنهادی شهرداری شاهین شهر و مطابقت آن با قوانین موضوعه نسبت به تصویب آنها اقدام می‌نماید و معمولاً بسیار از پیشنهادهای شهرداری را به جهت ضعف مستندات قانونی نپذیرفته و تصویب نمی‌نماید ولیکن در رابطه با تعرفه‌های مورد نظر شاکتی به شماره های فوق به عرض می‌رساند این شورا با دقت بسیار زیاد نسبت به تطابق آنها با قوانین و مقررات اقدام و سپس مبادرت به تصویب آنها نموده است لذا این تعرفه‌ها صحیح، قانونی و به علت تطابق آنها با قوانین و مقررات، دلیلی برای ابطال آنها وجود نخواهد داشت.

۲- به جهت روشن شدن دقیق موضوع بدو مستندات قانونی تصویب عوارض را عنوان می‌نماید:

۲- الف) بند (۲۶) ماده (۵۵) قانون شهرداری در رابطه با وظایف شهرداری که اعلام می‌دارد «پیشنهاد برقراری یا الغاء عوارض شهر و همچنین تغییر نوع و میزان عوارض اعم از...»

۲- ب) بند (۱۶) ماده (۷۱) قانون شوراها در رابطه با وظایف شورای اسلامی شهر که اعلام می‌دارد «تصویب لوایح برقراری یا لغو عوارض شهر و همچنین تغییر نوع و میزان آن...»

۲- ج) ماده (۷۷) قانون شوراها که اعلام می‌دارد «شورای اسلامی شهر می‌تواند نسبت به وضع عوارض متناسب با تولیدات و درآمدهای اهالی به منظور تأمین بخشی از هزینه‌های خدماتی و عمرانی... اقدام نماید.»

۲- د) آیین‌نامه اجرایی نحوه وضع و وصول عوارض توسط شوراها مصوب هیأت وزیران خصوصاً مواد (۱) و (۲) و ماده بسیار مهم آن ماده (۱۴).

۲- ه) تبصره (۱) ماده (۵۰) قانون مالیات بر ارزش افزوده که اعلام می‌دارد «شورای اسلامی شهر و بخش جهت وضع هر یک از عوارض محلی جدید، که تکلیف آنها در این قانون مشخص نشده... تصویب و اعلام عمومی می‌نمایند.»

۲- و) ماده (۱۷۴) قانون برنامه پنجساله پنجم توسعه جمهوری اسلامی ایران.

۳- این شورا ضمن مطابقت کامل پیشنهادهای ارائه شده از سوی شهرداری شاهین شهر و تطابق آنها با قوانین پیش گفته مبادرت به تصویب عوارض خصوصاً تعرفه‌های مورد مناقشه کرده است که دلایل آن در ادامه خواهد آمد.

علت ماهیت خاص تولیدی آنها تابع قانون نظام صنفی نیستند لذا با استفاده از واژه فوق‌الذکر نسبت به جداسازی آنها از یکدیگر اقدام می‌گردد. به عنوان نمونه تراشکاریهای واقع در محدوده شهر که فعالیت صنعتی دارند تابع قانون نظام صنفی هستند و تراشکاران واقع در حریم که به صورت سری کاری فعالیت صنعتی دارند به صورت مستقل بوده و تابع قانون نظام صنفی نمی‌باشند. به این علت با به کاربری واژه فوق‌الذکر عدم تداخل اینگونه واحدها مشخص می‌گردد. ضمناً ماده (۱۴) قانون نظام صنفی قدیم اعلام داشته بود «افراد صنفی مکلفند در هر سال عوارض کسب و پیشه، حق عضویت اتحادیه (در صورت عضویت) و مالیات خود را بپردازند» و در قانون جدید عنوان شده است «افراد صنفی مکلفند در هر سال حق عضویت اتحادیه ذیربط را بپردازند» و همان گونه که ملاحظه می‌فرمایید واژه، عوارض و مالیات، هر دو حذف شده است و حذف آن دو در قانون جدید به معنی عدم پرداخت عوارض مالیات واحدهای صنفی نیست بلکه به این معنی می‌باشد که شهرداریها و سازمانهای امور مالیاتی موظفند رأساً و با استفاده از قوانین و آیین‌نامه‌های خود مبادرت به اخذ عوارض قانونی بنمایند (مثال مشابه آن حذف کارت پایان خدمت به عنوان یکی از مدارک نقل و انتقال در دفاتر اسناد رسمی است ولی معنی آن که حذف خدمت زیر پرچم و یا عدم اخذ کارت پایان خدمت نمی‌باشد). ضمناً موضوع ماده ۱۴ قانون نظام صنفی و یاکلاً قانون نظام صنفی ارتباطی به واحدهای صنعتی ندارد که شاکي قصد مصادره به مطلوب آن به نفع خود را دارد.

۸- در پاسخ به قسمت ثالثاً: دادخواست شاکي عنوان می‌گردد، شهرداریها خدمات عمومی و اختصاصی زیادی در حوزه نفوذ خود انجام می‌دهند که بدون این خدمات فعالیت بسیاری از واحدهای صنعتی غیر ممکن خواهد بود و این واحدها برای اسکان و تهیه مایحتاج خود و سایر امکانات تولیدی به مانند برق، آب و گاز از شبکه‌های احداثی برای شهرها استفاده می‌نمایند و با عبور از شریانهای شهری به مراکز فعالیت خود دسترسی پیدا می‌کنند و علت علاقه فراوان واحدهای صنعتی به ایجاد واحدهای خود در نزدیکی شهرها به همین علت می‌باشد چرا که در غیر این صورت برای فعالیت خود به نقاط دور افتاده خواهند رفت و همان گونه که وکیل شاکي اعلام داشته‌اند این موضوع در بند (ج) ماده (۱۷۴) قانون برنامه پنجساله پنجم نیز اشاره شده است و دقیقاً عوارض موصوف بر اساس همین بند و بند (الف) همین ماده در ارتباط واحدهای صنعتی منطقه به آن تصویب شده است.

در خاتمه با توجه به موارد معنونه در فوق و نظر به اینکه کلیه اقدامات شهرداری شاهین‌شهر و این شورا وفق مقررات بوده است و هیچگونه عمل خلاف قانونی و یا خارج از حدود و اختیارات قانونی صورت نپذیرفته است تقاضای رد شکایت شاکي (شرکت نفت سپاهان) مورد استدعاست. ضمناً در صورت نیاز اعلام فرمایید تا نمایندگان این شورا به منظور ارائه توضیحات لازم حضوراً خدمت برسند».

ب) آقای مهدی شریفی رئیس امور حقوقی و پیمانهای شرکت خطوط لوله و مخابرات نفت ایران به موجب دادخواستی ابطال تعرفه‌ها T۵۰۳ و T۵۰۱ مصوب ۱۳۹۲ شورای اسلامی شهر شاهین‌شهر ابلغی به شماره ۳۴۰۰/ش - ۱۳۹۲/۱۱/۱۲ در خصوص وضع عوارض محلی و تعرفه عوارض محل فعالیت فعالان اقتصادی را خواستار شده و در جهت تبیین خواسته اعلام کرده است که:

«احتراماً، به استحضار قضات هیأت عمومی دیوان عدالت اداری می‌رساند که شهرداری شاهین‌شهر با ابلاغ مصوبه شورای اسلامی شاهین‌شهر به شماره ۳۴۰۰/ش - ۱۳۹۲/۱۱/۱۲ (تعرفه‌های T۵۰۳ و T۵۰۱) و ارسال نامه شماره ۱۳۹۳/۶۶۱۸۰ - ۱۳۹۳/۹/۱۶ به شرکت خطوط لوله و مخابرات نفت ایران - منطقه اصفهان بابت عوارض فعالیت فعالان اقتصادی سالهای ۱۳۹۱ تا ۱۳۹۳ مبلغ ۷۴۳/۴۷۹/۳۳۵ ریال مطالبه نموده و درحال حاضر پرونده مزبور در کمیسیون ماده ۷۷ قانون شهرداریها مربوط به شهرداری شاهین‌شهر در حال رسیدگی می‌باشد. حال نظر به اینکه مصوبه مزبور، مغایر قانون و خارج از صلاحیت و اختیارات قانونی شورای شهرتصویب و ابلاغ گردیده، لذا با استناد به بند «۱» ماده «۱۲» قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب ۱۳۹۲/۳/۲۵ و با عنایت به مدارک و مستندات موجود و امعان نظر در موارد مشروح زیر، صدور رأی شایسته مبنی بر ابطال مصوبه مزبور را استدعا دارد:

۱- اصطلاح «عوارض» از لحاظ تبادر لغوی، عرفی و عقلی در برابر واژه «خدمات» موضوعیت می‌یابد و به عبارتی صرفاً به ازای ارائه خدمات می‌توان درخواست عوارض نمود و پرداخت‌کننده می‌باید در برابر پرداخت عوارض، از نوعی خدمات منتفع گردد. عوارض متعددی مانند عوارض سالیانه، عوارض پسماند و غیره را که از سوی شهرداری وضع می‌گردد می‌توان به ازای خدمات ارائه شده تلقی نمود ولی مطالبه عوارضی تحت عنوان

۴- پاسخ به قسمت اول دادخواست شاکي، این شورا بر اساس بند (الف) ماده (۱۷۴) قانون برنامه پنجساله پنجم توسعه جمهوری اسلامی ایران که عنوان می‌دارد شهرداریها و شوراهای اسلامی شهر بایستی تا پایان سال اول برنامه از طریق نظام درآمدهای پایدار شهرداری با اعمال سیاستهای ذیل اقدام نماید «کاهش نرخ عوارض صدور پروانه ساختمانی در کاربریهای تجاری، اداری و صنعتی متناسب با کاربریهای مسکونی همان منطقه با توجه به شرایط اقلیمی و موقعیت محلی و نیز تبدیل این عوارض به عوارض و بهای خدمات بهره‌برداری از واحدهای احداثی این کاربریها و همچنین... توسعه شهری» با کاهش چشمگیر عوارض صدور پروانه ساختمان واحدهای صنعتی و کنترل آن، پیشنهاد تعرفه عوارض محل فعالیت فعالان اقتصادی را مطابق تعرفه‌های پیشنهادی T۵۰۱ و T۵۰۳ پذیرفته و به تصویب رسانده و دقیقاً مطابق قانون عمل کرده است این تعرفه‌ها مطابق قوانین پیش گفته تا قبل از ۱۵ بهمن ماه اعلام عمومی گردیده و از ابتدای سال بعد از آن اجرایی گردیده است. در این رابطه لازم به توضیح است که عوارض صدور پروانه این گونه واحدها تا بیش از ۵۰٪ کاهش پیدا کرده و به عوارض واحدهای مسکونی رسیده است و این موضوع برای شهرداری بسی جای تعجب دارد که شرکت نفت سپاهان به کاهش عوارض ساختمانی خود اشاره‌ای ننموده ولیکن انجام عمل قانونی شورای شهر را به زیر سوال برده است.

۵- نکته حائز اهمیت در رابطه با این تعرفه عوارض این است که کلیه واحدهای صنعتی منطقه شاهین‌شهر پس از بررسی و عمل به قانونی بودن این عوارض مبادرت به واریز آن به حساب شهرداری شاهین‌شهر نموده اند که از جمله آن می‌توان به پالایشگاه اصفهان، پتروشیمی اصفهان و... اشاره نموده و جالبتر از آن اینکه خود شاکي (شرکت نفت سپاهان) نیز در تاریخ ۱۳۹۳/۱۱/۱۸ طبق مدارک موجود ضم پرونده مربوطه مبادرت به واریز عوارض مورد مناقشه به حساب شهرداری شاهین‌شهر نموده است.

۶- در پاسخ به قسمت نخست دادخواست شاکي اعلام میدارد، تعرفه مصوب به هیچ عنوان با درآمد واحدها ارتباطی نداشته و ضریبی از مترائ عرصه و اعیان و نوع فعالیت مرتبط با آن می‌باشد که این موضوع دقیقاً مطابق بندهای (الف) و (ج) ماده (۱۷۴) قانون برنامه پنجساله می‌باشد و در مواردی واحدهایی وجود دارد که درآمد بسیار بالایی دارند ولیکن عوارض ناشی از مصرف و خدمات آنان پایین است و تعرفه مربوطه آنها بسیار پایین است و برعکس آن واحدهایی وجود دارد که درآمد آنها بسیار پایین است ولیکن عوارض ناشی از مصرف و خدمات آنان بالاست لذا تعرفه مربوطه آنان نیز بالا است. لذا این موضوع که تعرفه مورد مناقشه با درآمد واحدها ارتباط دارد کذب محض است و به علت مغایرت آن با قوانین و مقررات خصوصاً ماده (۵۰) قانون مالیات بر ارزش افزوده مد نظر این شورا نبوده است. در رابطه با قسمت دیگر این بخش از دادخواست شاکي مبنی بر مضاعف بودن عوارض اعلام می‌دارد:

اولاً: بر طبق ماده (۲) قانون نوسازی و عمران شهری عوارض نوسازی صرفاً در محدوده وصول می‌گردد و اینگونه واحدها به علت استقرار آنها در حریم شهر، عوارض نوسازی پرداخت نمی‌نمایند و اساساً عوارض نوسازی به حریم تسری ندارد.

ثانیاً: در خصوص عوارض سطح که یکی از قدیمی‌ترین عوارض شهرداریها می‌باشد عنوان می‌گردد، این عوارض از بابت خدمات عمومی ارائه شده و عارضه‌های ایجاد شده به خدمات شهری، اخذ و با موضوع شکایت ماهیتی کاملاً مجزا داشته و به هیچ وجه ارتباطی با یکدیگر نداشته تا قابل قیاس با هم باشند و به هیچ عنوان عوارض مشابه‌ای نیست که معنی عوارض مضاعف داشته باشد. در رابطه با قسمت آخر این بخش از دادخواست عنوان می‌گردد، در مواد (۵۰) و (۵۲) قانون مالیات بر ارزش افزوده به عدم اخذ عوارض در مواردی که تکلیف مالیات و عوارض آن مشخص شده است صحبت دارد و این در حالی است که در هیچ کجای آن قانون تکلیف عوارض خود واحدهای صنعتی مشخص نشده است و اساساً فصول اول تا نهم قانون مالیات بر ارزش افزوده که قانونی است برای مالیات و عوارض مصرف، در رابطه با اخذ عوارض از مصرف‌کنندگان است و این در حالی است که تبصره (۱) ماده (۵۰) قانون مالیات بر ارزش افزوده اجازه وضع عوارض محلی از خود مودیان موضوع ماده (۸) آن قانون را داده است.

۷- در پاسخ به قسمت ثانیاً: دادخواست شاکي عنوان می‌دارد، قانون نظام صنفی قدیم و جدید در واقع قواعد فعالیت صحیح و قانونی واحدهای صنفی می‌باشد و اساساً ربطی به واحدهای صنعتی و یا اداری ندارد و علت استفاده از واژه غیر مشمول نظام صنفی به این علت بوده است که واحدهای صنعتی متعددی وجود دارد که تحت لوای قانون نظام صنفی فعالیت می‌نمایند و واحدهای صنعتی دیگری نیز وجود دارند که به

شهرک موضوع قانون تشکیلات، وظایف و انتخابات شوراهای اسلامی کشور و انتخاب شهرداران مصوب سال ۱۳۷۵ اشاره نموده است.

همان گونه مستحضرید اولاً: این آیین نامه وفق دادنامه شماره ۳۶۱ - ۱۳۸۲/۹/۹ (کلاسه پرونده هـ/۲۸۳/۸۱) صادره از هیأت عمومی دیوان عدالت اداری ابطل گردیده، لذا استناد به این آیین نامه که دیگر لازم الاجراء نمی باشد، صحیح نبوده و هرگونه پرداخت عوارض با استناد به آن وجاهت قانونی ندارد. ثانیاً: از یک طرف بر اساس اساسنامه موضوع فعالیت این شرکت، صرفاً خدماتی می باشد و فعالیت تولیدی و یا تجاری نبوده که اقتصادی محسوب شود و از طرف دیگر با توجه به اینکه عوارض تعیینی از سوی شهرداری شاهین شهر، عوارضی جدید محسوب می شود که پیش از این وجود نداشته، لذا تعیین عوارض این شرکت مشمول استثنای مذکور در ماده «۱۰» آیین نامه مزبور، یعنی تبصره ماده «۲» آیین نامه بوده و از مفاد اصل ماده «۱۰» آیین نامه خارج می باشد. به عبارت دیگر به موجب تبصره ماده «۲» آیین نامه: «وضع عوارض جدید بر تولیداتی که برای عرضه در سایر نقاط یا برای صادرات اختصاص می یابد و همچنین عوارض بر درآمدهای ناشی از معادن، منابع و طرح های ملی بر عهده سایر مراجع در قوانین و مقررات مربوط تعیین شده یا می شوند، خواهد بود». لذا فعالیت شرکت می تواند حداقل در غالب مفاد این تبصره و استثنای وارد شده به ماده «۱۰» آیین نامه لحاظ شود و استناد شهرداری در تعیین عوارض به مفاد اصل ماده «۱۰» آیین نامه، صحیح نبوده و تفسیری ناصواب از نص آیین نامه تلقی می شود.

۶- هر چند شهرداری در عوارض تعیینی غیر از موارد مذکور به مستند قانونی دیگری اشاره ننموده، ولیکن طبق رویه موجود، در تعیین عوارض به قانون اصلاح مواد از قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران موسوم به «قانون تجمیع عوارض» استناد می شود که این قانون استنادی با توجه به مشکلات و تبعات اجرایی مترتب بر آن، مطابق مدلول صریح ماده ۵۲ «قانون مالیات بر ارزش افزوده» صریحاً نسخ شده که در این راستا قسمت اخیر ماده موصوف ضمن نسخ تمامی قوانین خاص و عام ناظر بر موضوع چنین اشعار می دارد: «برقراری و دریافت هرگونه مالیات غیرمستقیم و عوارض دیگر از تولیدکنندگان و واردکنندگان کالاها و ارائه دهندگان خدمات ممنوع می باشد.»

در این خصوص نیز مفاد آرای صادر شده از سوی هیأت عمومی دیوان عدالت اداری به شماره دادنامه ۵۵۰ - ۱۳۹۱/۸/۲۸ مربوطه به پرونده کلاسه هـ/۸۸/۵۵۵ و تصریح به رفع اثر از رای صادر شده شماره ۱۴۷۶ - ۱۳۸۶/۱۲/۱۲ به واسطه نسخ قانون اصلاح مواد از قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی (قانون تجمیع عوارض) و حاکمیت و شمول قانون مالیات بر ارزش افزوده و نظر به اتخاذ وحدت ملاک از مفاد رأی صادر شده و مبانی استدلالی آن، دلالت تمام و مطلق بر بی اعتباری مصوبه مورد نزاع و اختلاف را دارد.

۷- ظاهر امر این است که مصوبه شورای شهر مستند به ماده «۳» آیین نامه اجرایی نحوه وضع و وصول عوارض توسط شوراهای شهر، بخش و شهرک موضوع قانون تشکیلات، وظایف و انتخابات شوراهای اسلامی کشور و... مصوب سال ۱۳۷۵ می باشد که در مورخ ۱۳۷۸/۷/۷ استوار و تصویب شده است. حال اولاً: همان گونه که بیان شد قسمتهای مورد نزاع و مبتلا به آیین نامه مزبور حسب دادنامه شماره ۳۶۱ - ۱۳۸۲/۹/۹ (کلاسه پرونده هـ/۲۸۳/۸۱) صادره از هیأت عمومی دیوان عدالت اداری ابطل گردیده، بنابراین استناد مصوبه شورای اسلامی شهر به آیین نامه موصوف فاقد وجاهت و محکوم به رد و بطلان است. ثانیاً: بر فرض اعتبار، ماده «۳» آیین نامه مذکور صرفاً ناظر بر «واحدهای صنفی - تولیدی» است و قابلیت تفسیر موسع و تسری به واحدهای غیرصنفي مذکور در مصوبه و نیز ادارات و شرکتهای دولتی مشمول منطوق ماده را نخواهد داشت تا با انتساب وصف و ماهیت «صنفي - تولیدی و یا غیرصنفي» به ادارات دولتی از باب فعالیت آنها عوارض مشاغل یا فعالیت فعالان اقتصادی اخذ شود.

۸- دادنامه ۱۵۳۰ - ۱۳۹۳/۹/۲۴ که در خصوص موضوعی مشابه از هیأت عمومی دیوان عدالت اداری صادر گردیده مؤید مطالب قبل و قابل ابطال بودن مصوبه شورای اسلامی شاهین شهر است که در بخشی از آن چنین آمده است: «به موجب ماده «۱» قانون اصلاح مواد از قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران و چگونگی برقراری و وصول عوارض و سایر وجوه از تولیدکنندگان کالا، ارایه دهندگان خدمات و کالاهای وارداتی مصوب سال ۱۳۸۱، برقراری هرگونه وجوه از جمله مالیات و عوارض اعم از ملی و محلی از تولیدکنندگان کالاها، ارائه دهندگان خدمات و همچنین کالاهای وارداتی صرفاً به موجب این قانون مجاز است و مطابق ماده «۵» قانون مذکور، برقراری هرگونه عوارض و سایر وجوه برای انواع کالاهای وارداتی و کالاهای تولیدی و همچنین آن دسته از خدمات که در ماده «۴» این قانون تکلیف مالیات و عوارض آنها معین شده است... همچنین برقراری عوارض بر درآمدها و ماخذ محاسبه مالیات، سود سهام

عوارض کسب و مشاغل و یا فعالیت فعالان اقتصادی بدون آن که ارائه خدمات خاصی از این جهت از سوی شهرداری قابل تصور باشد، وجاهتی ندارد. به عنوان شاهد قضیه می توان به تصریح مقنن در به کار بردن اصطلاح «عوارض» مندرج در بند «۱۶» ماده «۷۱» قانون تشکیلات، وظایف و انتخابات شورای اسلامی کشور و انتخاب شهرداران مصوب ۱۳۷۵/۳/۱ اشاره کرد که در بند «۲۶» ماده «۷۱» این قانون، عنوان نرخ خدمات با رعایت مقررات مربوطه ذکر شده است. بنابراین تعیین عوارض مزبور از سوی شورای اسلامی شاهین شهر، فاقد مبنا بوده و مغایر با قانون می باشد.

۲- حسب ماده «۴» اساسنامه شرکت خطوط لوله و مخابرات نفت ایران، کلیه سهام این شرکت متعلق به شرکت ملی پالایش و پخش فرآورده های نفتی ایران بوده که صددرصد آن دولتی می باشد. با عنایت به اینکه مطابق ضوابط و مقررات جاری هرگونه پرداخت از طرف شرکتهای دولتی می باید وفق قوانین معتبر و لازم الاجراء صورت پذیرد، لذا وضع این عوارض خارج از صلاحیت شورای شهر و شهرداری شاهین شهر می باشد.

۳- بر اساس ماده «۵» اساسنامه مزبور، موضوع فعالیت شرکت عبارت از دریافت نفت خام و فرآورده های نفتی از مبادی تولید داخلی و انتقال آن از طریق خطوط لوله به پالایشگاهها و انبارهای پخش کشور و... می باشد و از طرفی حوزه فعالیت این شرکت، محدود به محل خاصی نبوده و در سراسر کشور از جمله مراکز انتقال نفت و خطوط لوله در اقصی نقاط کشور مانند استانهای خوزستان، چهارمحال و بختیاری، اصفهان، کرمان، قم، تهران، مرکزی و... گسترده است. لذا همان گونه که ملاحظه می شود اولاً: به موجب اساسنامه، موضوع فعالیت این شرکت صرفاً خدماتی می باشد و فعالیت تولیدی و یا تجاری نبوده که اقتصادی محسوب شود. ثانیاً: حیطه فعالیت شرکت کشوری بوده و صرفاً بخشی از انجام امور اداری شرکت (منطقه اصفهان) در محدوده شاهین شهر واقع می باشد و فعالیت شرکت به هیچ وجه محلی محسوب نمی شود و نمی توان این شرکت را یک واحد صنفی محلی تلقی کرد تا مشمول عوارض محلی شود. در همین رابطه دادنامه های شماره ۱۳۹۱/۴/۲۶-۲۲۱ و ۱۳۸۸/۴/۲۱-۳۴۴ از هیأت عمومی دیوان عدالت اداری در موضوعی مشابه و در خصوص مصوبه شورای اسلامی شهرستان قائم شهر مبنی بر تعیین عوارض کسب و مشاغل برای بانکها و شعب آنها صادر گردیده که طی آن تصریح شده «... نظر به اینکه در تعیین عوارض کسب و مشاغل درباره بانکها و شعب آنها توسط شورای اسلامی شهرستان قائم شهر، رعایت قوانین و مقررات مربوط از جمله ضوابط مندرج در بند «۱۶» ماده «۷۱» قانون تشکیلات، وظایف و انتخابات شوراهای اسلامی کشور و انتخاب شهرداران مصوب سال ۱۳۷۵ نشده است اساساً با عنایت به فعالیت بانکها و شعب مختلف آنها در امور بانکی در نقاط مختلف کشور و محلی نبودن حوزه فعالیت آنها وضع عوارض کسب و مشاغل در مورد بانکها و شعب آنها به شرح بندهای «۱۶۹» و «۱۷۰» مصوبه جلسه شماره ۱۳۸۲/۱/۱۴-۱۸۹۰ مغایر حکم صریح قانونگذار و خارج از حدود صلاحیت شورای اسلامی شهرستان قائم شهر است...» بنابراین با عنایت به آراء مزبور، تعیین عوارض یاد شده از سوی شورای اسلامی شاهین شهر وجاهت قانونی نداشته و خارج صلاحیت ایشان می باشد.

۴- مصوبه به شماره ابلاغ ۳۴۰۰/ش - ۱۳۹۲/۱۱/۱۲ (تعره های ۵۰۱ و ۵۰۳) که شهرداری شاهین شهر بر اساس آن عوارض مزبور را تعیین نموده، بدون مستند قانونی صورت گرفته و آن شهرداری در نامه شماره ۱۳۹۳/۶/۶۱۸۰ - ۱۳۹۳/۹/۱۶ به عنوان مستند تعیین عوارض به بند ۷۱ بودجه سال ۹۲ اشاره نموده، در حالی که این بند تصریح نموده: «کلیه دستگاههای اجرایی موظفند عوارض مربوط به شهرداریها را طبق قوانین و مقررات پرداخت و تسویه حساب نمایند...». حال نظر به نص بند مزبور، مقنن صرفاً به طور کلی تکلیف به پرداخت عوارض با توجه به مقررات نموده و این تکلیف کلی نمی تواند متضمن این تفسیر موسع باشد که شهرداریها تحت هر شرایطی در تعیین هرگونه عوارض صلاحیت و اختیار تام دارند. بنابراین موارد مذکور در بند «۱» مصوبه که مقرر گردیده: «۱- کلیه اشخاص حقیقی و حقوقی، سازمانهای عمومی، دولتی و غیردولتی در محدوده و حریم مصوب شهر (اعم از مستقر در منطقه صنعتی، قطب صنعتی مستقل و...) که غیر مشمول قانون نظام صنفی بوده و فعالیت آنها تولیدی یا صنعتی می باشد، فارق [فارغ] از نوع فعالیت (اعم از اینکه فعالیت آنها تولید کالا و یا خدمات خاص به تولیدی، کارمزدی، اجرای خدمات و... باشد) و فارق [فارغ] از محل فعالیت و فارق [فارغ] از زمان تاسیس و راه اندازی مشمول عوارض این تعرفه بوده و موظف به پرداخت عوارض این تعرفه بر اساس نوع فعالیت به حساب شهرداری می باشند»، مغایر با مقررات مربوطه و خارج از حدود اختیارات و صلاحیت قانونی شورای اسلامی و شهرداری شاهین شهر بوده و به سبب وجود تالی فاسد، ابطال مصوبه مزبور ضرورت دارد.

۵- شهرداری شاهین شهر در نامه شماره ۱۳۹۳/۹/۱۶ - ۱۳۹۳/۶/۶۱۸۰ به مواد «۱۰» و «۱۱» آیین نامه اجرایی نحوه وضع و وصول عوارض توسط شوراهای شهر، بخش و

شرکتها، سود اوراق مشارکت، سود سپرده گذاری و سایر عملیات مالی اشخاص نزد بانکها و موسسات اعتباری غیربانکی مجاز توسط شوراهاى اسلامى و ساير مراجع ممنوع اعلام شده است و در تبصره «۱» ماده «۵» قانون مزبور، وضع عوارض محلى جديد يا افزايش نرخ هر يك از عوارض محلى با رعايت شرايط مذکور در تبصره ياد شده در صلاحيت شوراى اسلامى است. نظر به مقررات قانونى ياد شده كه تا زمان لازم الاجراء شدن قانون ماليات بر ارزش افزوده مصوب سال ۱۳۸۷، معتبر و مجرا بوده است و توجهاً به اين كه حوزه فعاليت مشمولان مصوبه مورد شكايه به صورت كشورى است و ماليات و عوارض آنها در قانون اصلاح موادى از قانون برنامه سوم توسعه اقتصادى، اجتماعى و فرهنگى جمهورى اسلامى ايران و چگونگى برقرارى و وصول عوارض و ساير وجوه از توليدكنندگان کالا، ارائه دهندگان خدمات و كالاهاى وارداتى مصوب سال ۱۳۸۱ و قانون ماليات بر ارزش افزوده مشخص شده است و تلقى شرکتهای وابسته به بنيادها و نهادها به عنوان واحد صنفى صحيح نيست، لذا وضع عوارض محلى مطابق مصوبه معترض به خارج از حدود اختيارات شوراى اسلامى شهر تهران تشخيص داده مى شود و به استناد بند «۱» ماده «۱۲» و ماده «۸۸» قانون تشكيلات و آيين دادرسي ديوان عدالت ادارى ابطال مى شود».

با عنايت به مراتب فوق ابطال مصوبه ياد شده مورد استدعاست. در ضمن با توجه به اينكه شهردارى شاهين شهر بر اساس مصوبه مورد شكايه، طى نامه ۱۳۹۳/۹/۱۶-۶۶۱۸۰ مبلغ ۷۴۳/۴۷۹/۳۳۵ ريال بابت عوارض محل فعاليت فعالان اقتصادى از اين شركت مطالبه نموده و در صدد وصول مبلغ مزبور از طريق مراجع قانونى است تقاضا مى شود به منظور جلوگیری از تضییع حقوق این شرکت و ممانعت از وصول مبلغ مزبور توسط شهرداری، در صورت تصمیم به ابطال مصوبه شورای اسلامی شاهین شهر، اثر آن را به زمان تصویب مصوبه مترتب فرمایید. در ضمن بدو صدور دستور موقت مبنی بر جلوگیری از اجرای مصوبه مورد شکایت نسبت به این شرکت و ممانعت از وصول عوارض اعلام شده توسط شهرداری شاهین شهر طى نامه فوق‌الاشاره مورد استدعاست.»

در پاسخ به شکایت مذکور، رئیس شورای اسلامی شهر شاهین شهر به موجب لایحه شماره ۱۳۹۴/۴/۳۱-ش/۱۷۳۵ - توضیح داده است که:

«احتراماً، در پاسخ به دادخواست شرکت خطوط لوله و مخابرات نفت ایران به کلاسه فوق‌الذکر و شماره ۱۳۹۴/۳/۹-۹۴۰۹۹۸۰۹۰۰۰۰۳۲۸ و به جهت رد آن موارد به شرح ذیل به استحضار می‌رسد.

در پاسخ به قسمت مقدماتی دادخواست معروض می‌دارد، تعرفه‌های مصوب این شورا مربوط به عوارض محل فعاليت فعالان اقتصادى است نه عوارض فعاليت فعالان اقتصادى كه با دقت در تعرفه‌هاى T۵۰۳ و T۵۰۱ كاملاً مشخص است. ضمناً اين دو موضوع يعنى عوارض محل فعاليت و عوارض فعاليت با يكدیگر تفاوت ماهيتى بسيار دارند چرا كه بر طبق بند (الف) ماده (۱۷۴) قانون برنامه پنجساله پنجم توسعه جمهورى اسلامى ايران كه فحواى آن اين است «شوراهاى اسلامى مى‌توانند از طريق تدوين نظام درآمدهاى پايدار با کاهش نرخ عوارض صدور پروانه ساختمان در كاربريهائى تجارى، ادارى، صنعتى متناسب با كاربريهائى مسكونى همان منطقه و تبديل اين عوارض به عوارض و بهايى خدمات بهره‌بردارى از واحدهائى اين كاربريهائى اقدام نمايند» اين شورا با کاهش چشمگير عوارض ساختمانى اينگونه واحدها نسبت به وضع عوارض محل فعاليت آنان كه ضريبى از مساحت عرصه و اعيان واحدهاست اقدام نموده كه عملى دقيقاً مطابق با قانون بوده است و اين موضوع به هيچ عنوان عوارض فعاليت نمى‌باشد چرا كه اساساً بر طبق ماده (۵۰) قانون ماليات بر ارزش افزوده وضع عوارض بر فعاليت واحدها خلاف قانون بوده و اين شورا كه به مسائل شرعى و قانونى تصويب تعرفه‌ها اهميت بسيار قائل است از تصويب چنين عوارضى اجتناب داشته است.

در ادامه به نظر می‌رسد شرکت خطوط لوله و مخابرات نفت ایران خود نیز به این موضوع واقف بوده و به عمد واژه محل فعاليت را حذف نموده كه با اين كار تشابه اى بين تعرفه‌اين شورا و شوراى شهر تهران ايجاد نمايد و بدین طريق ذهن قضات را منحرف سازد و يا اينكه دقت لازم را در تعرفه و قوانين به عمل نياورده است و نکته ديگر اينكه شركت مذکور به کاهش عوارض ساختمانى خود اشاره ننموده و فقط عوارض قانونى محل فعاليت را نشانه رفته است.

۱- در پاسخ به بند ۱ دادخواست معروض می‌دارد، عبارت عوارض كه جمع عارضه است از عارضه‌هاى حاصله به خدمات ارائه شده نشأت مى‌گيرد كه بر اساس بند (۱۶) ماده (۷۱) قانون شوراها تصويب مى‌گردد و خدمات مجموع خدمات عمومى و اختصاصى كه به انواع اشخاص ارائه مى‌گردد كه بر اساس بند (۲۶) ماده (۷۱) قانون شوراها تصويب مى‌گردد و همان گونه كه اشخاص به جهت استفاده از خدمات اختصاصى به مانند پسماند، رفت و روب معابر، نگهدارى فضاهاى عمومى و... مبالغى را به عنوان بهايى خدمات مى‌پردازد، به جهت رفع عارضه‌هاى حاصله به خدمات عمومى و گسترش آنها به مانند توسعه معابر، فضاى سبز و... كه از نيازهاى حاصله امروزي است بايستى

نسبت به پرداخت عوارض موصوف اقدام نمايند و اين موضوع براى اين شورا بسى جاي تعجب دارد كه اينگونه سازمانها به جاي همراهى با شهردارى در ارائه خدمات بهتر، به صورت مداوم سعى در ابطال تعرفه‌هاى قانونى شهردارى داشته و از طرف ديگر مرتباً تقاضاى خدمات بهينه را دارند و اگر اين روند ادامه پيدا كند و آن هيات نيز نسبت به حذف تعرفه‌هاى قانونى اقدام فرمايند، به مرور شهرداربهائى كشور تضعيف شده و ارائه خدمات کاهش پيدا كرده و ديگر شهرها براى زندگى مناسب نخواهند بود لذا مى‌تلبد كه به جهت تقويت شهرداربهائى در ارائه خدمات بهتر نسبت به تأييد اينگونه اقدامات مطابق قانون اقدام نمود.

۲- در پاسخ به بند ۲ دادخواست معروض می‌دارد، همان گونه كه در بالا توضيح داده شد، عوارض موصوف دقيقاً مطابق با قانون تصويب شده و كليشه اشخاص ملزم به رعايت آن مى‌باشند و چون مراحل قانونى آن به درستي طى شده است، پرداخت آن براى آن شركت دولتى نيز الزام آور مى‌باشد.

۳- در پاسخ به بند ۳ دادخواست عنوان می‌دارد، در تعرفه عوارض مصوب به هيچ عنوان حوزه خارج از حريم شاهين شهر مد نظر نبوده است و آن شركت از طريق لوله‌هاى نفتى، نفت را به پالايشگاهها مى‌رساند ولى براى انجام اين كار به محلى وسيع دركنار پالايشگاهها نياز داشته كه ضمن ذخيره نفت و كنترل آن نسبت به تحويل آن به پالايشگاه اقدام نمايد، شركت خطوط لوله و مخابرات در حريم شاهين شهر و در كنار شركت پالايش نفت (پالايشگاه) داراى عرصه و اعيان بسيار وسيع بوده و مخازن متعدد نفتى در آنجا دارد و پس از دريافت نفت از لوله‌هاى كشورى، در آن منطقه نسبت به تحويل آن به پالايشگاه اقدام مى‌نمايد و عوارض موصوف از بابت فقط محل فعاليت آن شركت در منطقه شاهين شهر مطالبه شده كه مجدداً شركت مذکور با اين نحو عنوان نمودن مطلب سعى در انحراف ذهن قضات داشته است.

۴- در پاسخ به بند ۴ دادخواست معروض می‌دارد، همان گونه كه قبلاً توضيح داده شد عوارض موصوف بر اساس بند (۲۶) ماده (۵۵) قانون شهردارى و تبصره (۱) ماده (۵۰) قانون ماليات بر ارزش افزوده بند (۱۶) ماده (۷۱) قانون شوراها و بند (الف) ماده (۱۷۴) قانون برنامه پنجساله پنجم توسعه جمهورى اسلامى ايران در زمان مقرر تصويب و اعلام عمومى آن تا قبل از ۱۵ بهمن انجام شده است و دقيقاً كليشه اقدامات انجام شده مطابق با قانون بوده است. ضمناً بند (۷۱) بودجه سال ۱۳۹۲ كل كشور كليشه دستگاههاى اجرائى را ملزم به پرداخت عوارض نموده است كه اين به عنوان يكي از مستندات پرداخت عوارض است نه مستند تصويب عوارض كه شاكى در اين زمينه نيز دقت لازم را معطوف نداشته است.

۵- در پاسخ به بند ۵ دادخواست عنوان می‌دارد، اولاً، فقط مواد و بندهائى از آيين‌نامه نحوه وضع و وصول عوارض باطل شده است و الباقى آن نيز در رابطه با نحوه وضع عوارض راهنمايى‌هاى لازم را ارائه نموده است و عوارض همان گونه كه در بند ۴ اين لايحه عنوان گرديد بر اساس مواد قانونى ديگرى مصوب مى‌گردد. ثانياً، ماده (۲) آيين‌نامه مذکور مربوط به عوارض بر توليدات است كه با توجه به قانون تجميع عوارض نسخ ضمنى شده است. ثالثاً، عوارض موصوف بر توليدات شركت وضع نشده كه آن شركت اعمال ماده (۲) منسوخه را براى آن خواستار گرديده است. رابعاً، همان گونه كه در بندهائى فوق توضيح داده شده عوارض موصوف مربوط به محل فعاليت آن شركت در حريم شاهين شهر بوده است كه با استناد به بند (الف) ماده (۱۷۴) قانون برنامه پنجساله پنجم مصوب شده است لذا اين قسمت از دادخواست نيز قابل رد مى‌باشد.

۶- در پاسخ به بند ۶ معروض می‌دارد: شهردارى شاهين شهر در هيچ كجاي ابلاغيه‌هاى خود اشاره‌اى به قانون موسوم به تجميع عوارض ننموده و اساساً با قانون منسوخه كه مطابق ماده (۵۲) قانون ماليات بر ارزش افزوده نسخ شده است نمى‌توان تعرفه‌اى تصويب نمود و مستند تصويب عوارض همان گونه كه در بند ۴ اين لايحه آمده است، تبصره (۱) ماده (۵۰) قانون ماليات بر ارزش افزوده و بند (الف) ماده (۱۷۴) قانون برنامه پنجساله پنجم مصوب شده است.

۷- در پاسخ به بند ۷ دادخواست معروض می‌دارد، در ماده (۳) آيين‌نامه نحوه وضع و وصول عوارض وضع عوارض بر اماكن و واحدهائى صنعتى - توليدى و خدماتى را مطمع نظر بوده است كه شاكى با حذف قسمتهايى از آن قصد انحراف موضوع را داشته‌اند. ضمناً اين قسمت از آيين‌نامه هنوز باطل نشده و به قوت خود باقى است.

۸- در پاسخ به بند ۸ دادخواست اعلام می‌گردد اولاً: همان گونه كه در بند ۴ اين لايحه عنوان گرديد مستند تصويب عوارض، تبصره (۱) ماده (۵۰) قانون ماليات بر ارزش افزوده و بند (الف) ماده (۱۷۴) قانون برنامه پنجساله پنجم توسعه جمهورى اسلامى ايران بوده است نه قوانين منسوخه قبل. ثانياً، عوارض مورد تصويب اين شورا با عوارض تصويبي شوراى اسلامى شهر تهران خروج موضوعى داشته و عوارض تصويبي اين شورا عوارض محل فعاليت و بر اساس ضريبى از مساحت عرصه و اعيان واحدها مى‌باشد و عوارض تصويبي

شورای شهر تهران عوارض فعالیت است لذا موضوعی کاملاً متفاوت بوده و عوارض این شورا دقیقاً مطابق قانون تصویب شده است.

در خاتمه با توجه به موارد معروضه در فوق و نظر به اینکه کلیه اقدامات صورت پذیرفته از سوی شهرداری شاهین شهر و این شورا مطابق با قانون بوده است و عمل خارج از حدود اختیارات قانونی انجام نشده است تقاضای تأیید اقدامات این شورا و رد ادعای واهی و بی اساس شرکت خطوط لوله و مخابرات مورد استدعاست. ضمناً بدین وسیله تقاضای حضور کارشناسان این شورا به منظور ارائه توضیحات لازم در هیأت تخصصی مربوطه مورد استدعاست که خواهشمند است دستورات لازم در این زمینه را نیز صادر فرمایید.»

ج) آقای حبیب اله مشهدی رئیس امور حقوقی و پیمانهای شرکت ملی پخش فرآورده های نفتی ایران به موجب دادخواستی ابطال تعرفه کدهای ۲۵۰۱، ۲۵۰۲، ۲۵۰۳ و ۲۵۰۴ به شماره ۱۳۹۰/۱۱/۱۲ - ۱۳۹۰/۱۱/۱۲ و تعرفه کدهای ۲۵۰۳ و ۲۵۰۴ ابلاغی به شماره ۱۳۹۰/۱۱/۱۲ - ۱۳۹۰/۱۱/۱۲ شورا اسلامی شهر شاهین شهر در خصوص عوارض محل فعالیت فعالان اقتصادی را خواستار شده و در جهت تبیین خواسته اعلام کرده است که:

«با سلام و احترام

به استحضار می‌رساند: شهرداری شاهین شهر در اجرای مصوبات به شماره‌های ۱۳۹۰/۱۱/۱۳ - ۱۳۹۰/۱۱/۱۳ و ۱۳۹۲/۱۱/۱۲ - ۱۳۹۲/۱۱/۱۲ شورا اسلامی شهر شاهین شهر تحت عنوان عوارض محل فعالیت فعالان اقتصادی مبادرت به طرح موضوع پرداخت عوارض یاد شده در کمیسیون ماده ۷۷ شهرداری شاهین شهر نموده و کمیسیون به رغم دفاعیات قانونی از سوی این شرکت دولتی متأسفانه شرکت را به پرداخت ۶۱۹/۲۴۶/۰۰۰ ریال محکوم نمود و شهرداری تقاضای پرداخت مبلغ یاد شده را نموده است. لذا به شرح دلایل آتی بی اعتباری مصوبات موصوف از زاویه عدم رعایت قوانین ناظر بر موضوع محرز بوده و تقاضای رسیدگی و النهایه ابطال مصوبات مذکور مورد استدعاست.

۱- همانگونه که آن مقام عالی استحضار دارند اساساً تبادل لغوی، عرفی و عقلی واژه (عوارض) در مقابل (خدمات) موضوعیت می‌یابد به عبارت دیگر ما به ازاء خدمات ارائه شده هستیم و علی‌الاصول پرداخت کننده عوارض می‌باید از نوعی خدمات و انتفاع مستقیم برخوردار شود حال آنکه در مانحن فیه و نظر به اخذ عوارض متعدد از طرف شهرداری مطالبه عوارضی تحت عنوان عوارض مشاغل بدون آن که ارائه خدمات خاصی از این جهت از سوی شهرداری قابل تصور باشد قابلیت طرح استماع و اجابت را ندارد.

۲- مطابق ماده ۴ قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت مصوب سال ۱۳۸۰ که در قانون برنامه پنجم توسعه تنفیذ شده است اخذ هر گونه وجه کالا و خدمات توسط دستگاههای اجرایی به تجویز قانونگذار موقوف شده است بنابراین تعرفه کد به شماره‌های مذکور شورای اسلامی شهر شاهین شهر بر اخذ عوارض محل فعالیت فعالان اقتصادی مغایر حکم قانونگذار است و خارج از حدود اختیارات و صلاحیت شورای اسلامی شهر شاهین شهر است.

۳- علاوه بر ایرادات مذکور این شرکت از شرکتهای ابواب الجمعی وزارت نفت محسوب می‌شود و سرمایه و دارایی آن متعلق به بیت‌المال بوده و به عنوان یک شرکت دولتی و خدماتی وظیفه توزیع سوخت و ارائه خدمات در سراسر ایران را دارد و اعتبار و بودجه شرکت از محل بودجه عمومی دولت تأمین می‌گردد و به عنوان یک شرکت خصوصی و یا خود کفا محسوب نمی‌گردد و قراردادن این شرکت در فهرست فعالان اقتصادی از سوی شورای شهر و شهرداری شاهین شهر منطبق با واقعیت نبوده و از این منظر ادعای شهرداری مقرون به صحت نبوده و خلاف واقعیت می‌باشد.

۴- موضوع مصوبات شورای اسلامی شهر شاهین شهر مصداق بارز و روشن تصمیمات قبلی آن دیوان محترم منجمله آرای هیأت عمومی دیوان به شماره دادنامه‌های الف) دادنامه ۱۳۹۲/۹/۲۴-۱۵۳۰ ب) دادنامه ۱۳۸۹/۱/۱۶-۲ ج) دادنامه ۱۳۸۸/۴/۲۱-۳۴۴ د) دادنامه‌های ۱۳۹۱/۱۰/۱۱-۷۵۹ الی ۱۳۹۱/۱۰/۱۱-۷۵۹ منتشره در روزنامه رسمی می‌باشد که شورای اسلامی شهر شاهین شهر با تغییر لفظ و عنوان درصد دور زدن قوانین آمره و مصرحات آراء هیأت عمومی دیوان عدالت اداری برآمده است و نمی‌توان یک منع قانونی را با تغییر عنوان به یک الزام تبدیل نمود در صورتی که محتوی و نوعیت عوارض موضوع مصوبات فوق الذکر شورای اسلامی شهر شاهین شهر هیچ تفاوتی با عوارض ابطال شده از سوی آن دیوان محترم تحت دادنامه‌های مذکور ندارد وقتی که قانونگذار دریافت عوارض کسب و پیشه و مشاغل از بانکها که بنگاه تجاری محسوب می‌شوند را غیر قانونی اعلام می‌نماید و در آرای یاد شده آن دیوان مدلل و مستدل است به طریق اولی وصول عوارضی با عناوین مشابه «فعالیت فعالان اقتصادی» از این شرکت بر خلاف قانون و مقررات بوده و خارج از حدود اختیارات شورای اسلامی شهر است.

۵ - مطابق منطوق و مفهوم صریح ماده ۵۰ قانون مالیات بر ارزش افزوده و تبصره آن برقراری هر گونه عوارض و سایر وجوه برای انواع کالاهای وارداتی و تولیدی و همچنین

ارائه خدمات که در این قانون تکلیف مالیات و عوارض آنها تعیین شده ممنوع اعلام شده و تلقی نمودن عوارض یاد شده با عنوان محلی مقرون به صحت نمی‌باشد چرا که حوزه فعالیت این شرکت کشوری است و در سرتاسر ایران به ارائه خدمات می‌پردازد و اتصاف محلی به فعالیت‌های این شرکت برخلاف واقعیت و حقیقت بوده و ادعای شورای شهر و شهرداری از این نظر مردود و مخدوش است

علیهذا نظر به جهات معروضه استدعای ابطال تعرفه کدهای به شماره ۲۵۰۱-۲۵۰۲ تحت ابلاغ مصوبه شماره ۱۳۹۰/۱۱/۱۳ - ۱۳۹۰/۱۱/۱۳ و تعرفه کدهای به شماره ۲۵۰۳ و ۲۵۰۴ تحت ابلاغ مصوبه شماره ۱۳۹۲/۱۱/۱۲ - ۱۳۹۲/۱۱/۱۲ همگی صادره از سوی شورای اسلامی شهر شاهین شهر با عنوان عوارض محل فعالیت فعالان اقتصادی مستند به بند یک ماده ۱۲ و ماده ۸۸ قانون دیوان عدالت اداری و با لحاظ نمودن ذیل ماده ۱۳ قانون دیوان عدالت اداری از تاریخ تصویب مصوبات یاد شده را دارد. ضمناً ابتدا استدعای صدور دستور موقت مبنی بر عدم اجرای مصوبات یاد شده و توقف رای به شماره ۱۳۹۳/۱۲/۱۷-۱۱۴/۹۳ کمیسیون ماده ۷۷ شهرداری شاهین شهر به لحاظ جلوگیری از تضییع حقوق بیت المال و تحمیل هزینه‌های غیرقانونی این شرکت دولتی و اختلال در بودجه و تخصیص اعتبارات و پیشگیری از آثار و توالی فاسد که جبران خسارات متعسر است را دارد.

در پایان نظر به اهمیت موضوع و آثار مترتب بر قضیه طرح شده نهایت تسریع در رسیدگی در خصوص مورد استدعاست.»

متن تعرفه‌های مورد اعتراض به قرار زیر است:

الف) تعرفه ۲۵۰۱ شماره ابلاغ مصوبه ۱۳۹۰/۱۱/۱۲ - ۱۳۹۲/۱۲/۱۲ مصوب شورای اسلامی شهر شاهین شهر:

تعارف ۲۵۰۱	شهرداری شاهین شهر	شماره ابلاغ مصوبه: ۱۳۹۰/۱۱/۱۲ تاریخ ابلاغ مصوبه: ۱۳۹۲/۱۲/۱۲
موضوع تعرفه: عوارض محل فعالیت فعالان اقتصادی (غیر مشمول قانون نظام صنفی) تولیدی یا صنعتی واقع در محدوده و حریم مصوب شهر- سالانه		
معادله محاسبه عوارض: $T = (M_1 \times X_1 \times A_1) + (M_2 \times X_2 \times A_2)$		

توضیحات محاسبه عوارض:

۱- کلیه اشخاص حقیقی و حقوقی، سازمانهای عمومی، دولتی و غیر دولتی واقع در محدوده و حریم مصوب شهر (اعم از مستقر در منطقه صنعتی، قطب صنعتی، مستقل و...) که غیر مشمول قانون نظام صنفی بوده و فعالیت آنها تولیدی یا صنعتی می‌باشد، فارغ از نوع فعالیت و اعم از اینکه فعالیت آنها تولید کالا و یا خدمات خاص به صورت تولیدی، کارمزدی، اجرای خدمات و... باشد) و فارق از محل فعالیت و فارق از زمان تاسیس و راه اندازی مشمول عوارض این تعرفه بوده و موظف به پرداخت عوارض این تعرفه بر اساس نوع فعالیت به حساب شهرداری می‌باشند.

۲- منظور از M1 متراژ کل اعیان محل فعالیت شامل کلیه مستحدثات تولیدی، صنعتی، تاسیساتی، انبار ۰ سرپوشیده یا سرباز، مخزن (به مترمکعب)، استخر و آبگیر (به مترمکعب) و... به غیر از مسجد، نمازخانه و پارکینگ می‌باشد.

۳- منظور از M2 متراژ کل عرصه ملک به صورت پیوسته یا گسسته شامل محلهای صنعتی، تولیدی، آزاد، انبارهای روباز، فضای سبز و... مربوط به واحد ذریبط که در حریم شهر وجود دارد می‌باشد.

۴- X1 و X2 ضرایب محاسبه عوارض واحد ذریبط که از لیست تعرفه نوع فعالیت (تعرفه T۵۰۳) استخراج می‌گردد می‌باشند. در ضمن در تعیین این ضرایب متراژ کل اعیانی (M1) و متراژ کل عرصه (M2) و نوع فعالیت واحد مربوطه دخیل بوده و ضرایب مورد نظر بر اساس ردیفی که نوع فعالیت و ستونی که متراژ کل اعیانی (برای ضریب X1) و ستونی که متراژ کل عرصه (برای ضریب X2) واحد مورد نظر در آن قرار دارد استخراج خواهد شد این ضرایب محاسبه عوارض واحد ذریبط در صورتی که متراژ اعیان تا ۱۰۰۰ مترمربع باشد از ستون B1 و در صورتی که متراژ اعیان ۱۰۰۰ متر مربع و بیشتر باشد از ستون B2 (یکی از دو ستون B1 و B2) و در صورتی که متراژ عرصه تا ۱۰۰۰ مترمربع باشد از ستون B3 و در صورتی که متراژ عرصه تا ۱۰۰۰ مترمربع و بیشتر باشد از ستون B4 (یکی از دو ستون B3 یا B4) و ردیفی که نوع فعالیت واحد مربوطه در آن قرار دارد (در تعرفه T۵۰۳) به دست خواهد آمد. ضمناً نوع فعالیت عنوان شده در این بند عبارت از هر نوع شاخصه‌ای که محل فعالیت واحد ذریبط با آن شناخته شود و شامل نوع فعالیت، نام، نوع تولیدات و سایر موارد فارق از اینکه واحد ذریبط یکی یا چند یا تمام شاخه‌های مربوط به آن شاخصه را تولید، به صورت کارمزدی عمل، به صورت خدمات اجرا و... نماید خواهد بود.

۵- A ضریب مندرج در تعرفه T۰۰۱ بدون شرایط عمق قیمت منطقه‌بندی آن می‌باشد.

۶- این عوارض در ابتدای هر سال تحقق پیدا کرده و قابل وصول و پیگیری می‌باشد و کلیه واحدهای ذریبط موظف به واریز آن از زمان تحقق به حساب شهرداری می‌باشند و به ازاء هر ماه واریز زودتر قبل از پایان سال تحقق عوارض مشمول ۲ درصد کاهش به عنوان جایزه خوش حساسی خواهند بود، این عوارض تا ۱ (یک) ماه بعد از سال تحقق بدون کاهش یا افزایش وصول خواهد شد پس از گذشت این ۱ (یک) ماه به ازاء هر یک ماه واریز دیرتر، به میزان ۲ درصد عوارض آن سال افزایش خواهد یافت. ضمناً در صورتی که واحد ذریبط کمتر از یک سال فعالیت داشته باشد، عوارض این تعرفه بر مبنای تعداد ماه‌های فعالیت محاسبه و اخذ خواهد شد.

۷- پرداخت این عوارض با مجوزهای مورد نیاز که اشخاص می‌بایستی در هنگام شروع به فعالیت از مراجع ذیصلاح دریافت نمایند ارتباطی نخواهد داشت.

۸- دریافت عوارض این تعرفه مانع از دریافت سایر عوارض قانونی نخواهد بود.

۹- در صورتی که فعال اقتصادی (حقیقی و حقوقی) در محلی فعالیت داشته باشد بایستی عوارض این تعرفه را به حساب شهرداری واریز نماید و مالک یا مالکین (حقیقی و حقوقی) موظف به دریافت مفاصا حساب شهرداری از وی (مبنی بر پرداخت عوارض این تعرفه به حساب شهرداری) می‌باشند و در صورت عدم دریافت بایستی عوارض این تعرفه را از منابع مالی خود پرداخت نمایند.

ب) تعرفه T۵۰۳ شماره ابلاغ مصوبه ۳۴۰۰/ش - ۱۳۹۲/۱۱/۱۲ مصوب شورای اسلامی

شهر شاهین‌شهر:

تعرفه T۵۰۳		شماره ابلاغ مصوبه: ۳۴۰۰/ش	شهرداری شاهین‌شهر	تاریخ ابلاغ مصوبه: ۱۳۹۲/۱۲/۱۲
موضوع تعرفه: ضرایب محاسبه (X1 و X2) نوع فعالیت محل فعالیت فعالان اقتصادی (غیر مشمول نظام صنفی) تولیدی یا صنعتی واقع در محدوده و حریم مصوب شهر- (لیست هفتم)				
۱۳۱	پخش فرآورده‌های نفتی	۵/۷%	۴/۸%	۴/۹%
				۴%

ج) تعرفه ۲۵۰۱ شماره ابلاغ مصوبه ۳۱۳۹/ش - ۱۳۹۰/۱۱/۱۳ مصوب شورای اسلامی

شهر شاهین‌شهر:

تعرفه ۲۵۰۱		شماره ابلاغ مصوبه: ۳۱۳۹/ش	شهرداری شاهین‌شهر	تاریخ ابلاغ مصوبه: ۱۳۹۰/۱۱/۱۳
موضوع تعرفه: عوارض محل فعالیت فعالان اقتصادی (غیرمشمول قانون نظام صنفی) تولیدی یا صنعتی واقع در حریم مصوب شهر- سالانه				
معادله محاسبه عوارض: $T = (M_1 \times X_1 \times P_1) + (M_2 \times X_2 \times P_2)$				

توضیحات محاسبه عوارض:

۱- کلیه اشخاص حقیقی و حقوقی واقع در حریم مصوب شهر (اعم از مستقر در منطقه صنعتی، قطب صنعتی، مستقل و...) که غیر مشمول قانون نظام صنفی بوده و فعالیت آنها تولیدی یا صنعتی می‌باشد، فارق از نوع فعالیت (اعم از اینکه فعالیت آنها تولید کالا و یا خدمات خاص به صورت تولیدی، کارمزدی، اجرای خدمات و... باشد) و فارق از محل فعالیت و فارق از زمان تاسیس و راه‌اندازی مشمول عوارض این تعرفه از ابتدای سال ۱۳۹۱ به بعد بوده و موظف به پرداخت عوارض این تعرفه بر اساس نوع فعالیت به حساب شهرداری می‌باشند.

۲- منظور از M1 متراژ کل اعیان محل فعالیت شامل کلیه مستحدثات تولیدی، صنعتی، تاسیساتی، انبار، سرپوشیده یا سرباز، مخزن (به مترمکعب)، استخر و آبگیر (به مترمکعب) و... به غیر از مسجد، نمازخانه و پارکینگ می‌باشد.

۳- منظور از M2 متراژ کل عرصه ملک به صورت پیوسته یا گسسته شامل محلهای صنعتی، تولیدی، آزاد، انبارهای روباز، فضای سبز و... مربوط به واحد ذریبط که در حریم شهر وجود دارد می‌باشد.

۴- X1 و X2 ضرایب محاسبه عوارض واحد ذریبط که از لیست تعرفه نوع فعالیت (تعرفه T۵۰۳) استخراج می‌گردد می‌باشند. در ضمن در تعیین این ضرایب متراژ کل اعیانی (M1) و متراژ کل عرصه (M2) و نوع فعالیت واحد مربوطه دخیل بوده و ضرایب مورد نظر بر اساس ردیفی که نوع فعالیت و ستونی که متراژ کل اعیانی (برای ضریب X1) و ستونی که متراژ کل عرصه (برای ضریب X2) واحد مورد نظر در آن قرار دارد استخراج خواهد شد این ضرایب محاسبه عوارض واحد ذریبط در صورتی که متراژ اعیان تا ۱۰۰۰ مترمربع باشد از ستون B1 و در صورتی که متراژ عرصه تا ۱۰۰۰ متر مربع و بیشتر باشد از ستون B2 (یکی از دو ستون B1 و B2) و در صورتی که متراژ عرصه تا ۱۰۰۰ مترمربع باشد از ستون B3 و در صورتی که متراژ عرصه ۱۰۰۰ متر مربع و بیشتر باشد از ستون B4 (یکی از دو ستون B3 یا B4) و ردیفی که نوع فعالیت واحد مربوطه در آن قرار دارد (در تعرفه T۵۰۳) به دست خواهد آمد. ضمناً نوع فعالیت عنوان شده در این بند عبارت از هر نوع شاخصه‌ای که محل فعالیت واحد ذریبط با آن شناخته شود و شامل نوع فعالیت، نام، نوع تولیدات و سایر موارد فارق از اینکه واحد ذریبط یکی یا چند یا تمام شاخه‌های مربوط به آن شاخصه را تولید، به صورت کارمزدی عمل، به صورت خدمات اجرا و... نماید خواهد بود.

۵- P1 و P2 به ترتیب فقط آخرین ارزش معاملاتی اعیان و عرصه موضوع ماده ۶۴ قانون مالیاتهای مستقیم واحد ذریبط می‌باشند.

۶- این عوارض در ابتدای هر سال تحقق پیدا کرده و قابل وصول و پیگیری می‌باشد و کلیه واحدهای ذریبط موظف به واریز آن از زمان تحقق به حساب شهرداری می‌باشند و به ازاء هر ماه واریز زودتر قبل از پایان سال تحقق عوارض مشمول ۲ درصد کاهش به عنوان جایزه خوش حساسی خواهند بود، این عوارض تا ۱ (یک) ماه بعد از سال تحقق بدون کاهش یا افزایش وصول خواهد شد پس از گذشت این ۱ (یک) ماه به ازاء هر یک ماه واریز دیرتر، به میزان ۲ درصد عوارض آن سال افزایش خواهد یافت. ضمناً در صورتی که واحد ذریبط کمتر از یک سال فعالیت داشته باشد، عوارض این تعرفه بر مبنای تعداد ماه‌های فعالیت محاسبه و اخذ خواهد شد.

۷- پرداخت این عوارض با مجوزهای مورد نیاز که اشخاص می‌بایستی در هنگام شروع به فعالیت از مراجع ذیصلاح دریافت نمایند ارتباطی نخواهد داشت.

۸- دریافت عوارض این تعرفه مانع از دریافت سایر عوارض قانونی نخواهد بود.

۹- در صورتی که فعال اقتصادی (حقیقی و حقوقی) در محلی فعالیت داشته باشد بایستی عوارض این تعرفه را به حساب شهرداری واریز نماید و مالک یا مالکین (حقیقی و حقوقی) موظف به دریافت مفاصا حساب شهرداری از وی (مبنی بر پرداخت عوارض این تعرفه به حساب شهرداری) می‌باشند و در صورت عدم دریافت بایستی عوارض این تعرفه را از منابع مالی خود پرداخت نمایند.

د) تعرفه شماره ۲۵۰۲ شماره ابلاغی ۳۱۳۹/ش - ۱۳۹۰/۱۱/۱۲ مصوب شورای اسلامی

شهر شاهین‌شهر:

تعرفه: ۲۵۰۲		شماره ابلاغ مصوبه: ۳۱۳۹/ش	شهرداری شاهین‌شهر	تاریخ ابلاغ مصوبه: ۱۳۹۰/۱۱/۱۳
موضوع تعرفه: عوارض (حق بهره‌برداری، افتتاحیه) محل فعالیت فعالان اقتصادی (غیر مشمول قانون نظام صنفی) تولیدی یا صنعتی واقع در حریم مصوب شهر				
معادله محاسبه عوارض: ۳ برابر عوارض سالانه تعرفه ۲۵۰۱ در زمان یوم‌الادا این تعرفه بر اساس نوع فعالیت: T =				
توضیحات محاسبه عوارض:				
۱- ...				
۲- ...				
۳- ...				
۴- در صورتی که فعال اقتصادی (حقیقی و حقوقی) در محلی فعالیت داشته باشد بایستی عوارض این تعرفه را به حساب شهرداری واریز نماید و مالک یا مالکین (حقیقی و حقوقی) موظف به دریافت مفاصا حساب شهرداری از وی (مبنی بر پرداخت عوارض این تعرفه به حساب شهرداری) می‌باشند و در صورت عدم دریافت بایستی عوارض این تعرفه را از منابع مالی خود پرداخت نمایند.				

ه) تعرفه شماره ۲۵۰۳ شماره ابلاغ مصوبه ۳۱۳۹/ش - ۱۳۹۰/۱۱/۱۳ مصوب شورای

اسلامی شهر شاهین‌شهر:

تعرفه: ۲۵۰۳		شماره ابلاغ مصوبه: ۳۱۳۹/ش	شهرداری شاهین‌شهر	تاریخ ابلاغ مصوبه: ۱۳۹۰/۱۱/۱۳
موضوع تعرفه: ضرایب محاسبه (X1 و X2) نوع فعالیت محل فعالیت فعالان اقتصادی (غیر مشمول نظام صنفی) تولیدی یا صنعتی واقع در حریم مصوب شهر- (لیست اول)				

هیأت عمومی دیوان عدالت اداری در تاریخ ۱۳۹۶/۵/۲۴ با حضور رئیس و معاونین دیوان عدالت اداری و رؤسا و مستشاران و دادرسان شعب دیوان تشکیل شد و پس از بحث و بررسی با اکثریت آراء به شرح زیر به صدور رأی مبادرت کرده است.

رأی هیأت عمومی

با عنایت به اینکه طبق ماده ۵۰ قانون مالیات برارزش افزوده مصوب ۱۳۸۷/۲/۱۷، برقراری هرگونه عوارض و سایر وجوه برای انواع کالاهای وارداتی و تولیدی و همچنین ارائه خدمات که در این قانون، تعیین تکلیف مالیات و عوارض آنها معین شده ممنوع اعلام شده و در بند الف ماده ۳۸ همین قانون نرخ عوارض خدمات معین شده است و فعالیت فعالان اقتصادی از مصادیق خدمات است که از آنها مالیات اخذ می‌شود، بنابراین وضع عوارض به شرح مصوبات موضوع شکایت، خارج از حدود اختیارات شورای اسلامی شاهین‌شهر است و مستند به بند ۱ ماده ۱۲ و ماده ۸۸ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب سال ۱۳۹۲ ابطال می‌شود. با اعمال ماده ۱۳ قانون پیش گفته و تسری ابطال مصوبه به زمان تصویب آن موافقت نشد.

رئیس هیأت عمومی دیوان عدالت اداری - محمدکاظم بهرامی